

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/509/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913204689
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6913204689.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členiek senátu JUDr. Evy Kmeťovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, v konaní právne zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi L. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, XXX XX W., právne zast. Centrum právnej pomoci, Námestie slobody 12, P. O. Box 125, 810 00 Bratislava, IČO: 30 798 841, kancelária Rimavská Sobota, so sídlom Námestie M. Tompu 2, 979 01 Rimavská Sobota o zaplatenie zmenkových úrokov 205,90 Eur s prísl., o odvolaní odporcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/404/2013-51 zo dňa 5. augusta 2014 jednohlasne takto

rozhodol:

Rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 13C/404/2013-51 zo dňa 05. augusta 2014 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím zaviazal okresný súd odporcu, aby navrhovateľovi zaplatil zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 416 Eur od 18.03.2010 do 06.10.2010, čo predstavuje 197,12 Eur, 6 % ročný úrok zo sumy 416 Eur od 01.06.2010 do 06.10.2010 čo predstavuje 8,78 Eur a zmenkovú odmenu 1,39 Eur. Zároveň zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 58,34 Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Prvostupňový súd tak v plnom rozsahu vyhovel navrhovateľovi, ktorý si ako právnická osoba so sídlom v členskom štáte EÚ cestou vyplnenia vzorového tlačiva A v zmysle čl. 4 ods. 1 Nariadenia EP a Rady (ES) č. 861/2007 zo dňa 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie) titulom zmenky uplatnil voči odporcovi zaplatenie zmenkových úrokov a náhradu trov konania. Navrhovateľ svoj návrh zo dňa 18.03.2013 odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 19.05.2009 na zmenkovú sumu 416 Eur, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne od 18.03.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosovaná zmenka je vista zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Navrhovateľ vo svojom návrhu ďalej uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 430 Eur, na zmenkovú sumu uhradil 416 Eur a na úroky 14 Eur. Keďže zmenková listina je

opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Navrhovateľ k návrhu pripojil prvopis zmenky.

Z navrhovateľom predloženej zmenky okresný súd zistil, že z rubovej strany zmenky vyplýva, že spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. indosovala zmenku na rad navrhovateľa. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že v danej veci je predmetom konania uplatnenie práv zo zmenky predloženej navrhovateľom. Z povahy zmenky ako abstraktného cenného papiera prísne oddeleného od kauzálneho dôvodu vystavenia zmenky vyplýva, že navrhovateľ ako majiteľ zmenky nemusí pri predložení ani pri vymáhaní zmenky preukazovať povinnosť odporcu zaplatiť dlh zo zmenky. Zmenka je abstraktným a nesporným záväzkom pri ktorom nie je významné prečo bola zmenka vystavená a preto pokiaľ pri vystavení zmenky boli dodržané prísne formálne pravidlá predpísané zákonom a obsah zmenky spĺňa náležitosti ustanovené zákonom, má jej majiteľ nepochybné právo na jej zaplatenie, a to bez ohľadu na dôvody pre ktoré bola zmenka vystavená. Navrhovateľ ako majiteľ zmenky je dostatočne legitimovaný už samotnou zmenkou bez toho, aby musel preukazovať dôvod vzniku zmenky, či dôvod jej prijatia. Súd nezistil nedostatok zákonných náležitostí zmenky a voči zmenke neboli vznesené žiadne námietky. Navrhovateľom predložená zmenka obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, záväzok odporcu z nej je teda nesporný.

O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) a navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi konania priznal plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 58,34 Eur vrátane DPH.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý navrhol aby súd zamietol návrh navrhovateľa v celej šírke z dôvodu rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi a zmenku vyhlásil za neplatnú a nevykonateľnú. Odporca uviedol, že záväzok odporcu zo zmenky vznikol v súvislosti so zmluvou o úvere od spoločnosti Pohotovosť, s.r.o. podpísanou dňa 19.05.2009. Keďže odporca v súčasnosti nedisponuje zmluvou o úvere zo dňa 19.05.2009 a súvisiacimi listinami, v odvolaní požiadal súd, aby z úradnej moci zaobstaral predmetné listiny priamo od spoločnosti Pohotovosť, s.r.o., nakoľko predmetné zmluvy v rámci navrhovaného prejudiciálneho konania predstavujú dôležité okolnosti vystavenia zmenky. Vzhľadom na to, že sa predmetné konanie týka indosovanej zmenky, ktorá je formálne bezchybná, odporca požiadal súd, aby predložil prejudiciálnu otázku Európskemu súdu v znení: „či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu.“ Odporca v odvolaní zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Žilina sp. zn. 10CbZm/3/2012 zo dňa 16.08.2013.

K odvolaniu odporcu podal písomné vyjadrenie navrhovateľ a navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa. Vo vyjadrení uviedol, že zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo navrhovateľa. Vo vzťahu k navrhovateľovi ako indosatárovi je preto jediným legitimizačným prostriedkom, ktorý nie je možné ničím iným nahradiť. Navrhovateľ uviedol, že súdu predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky náležitosti uvedené v zákone zmenkovom a šekovom, dokázal ňou teda jasne a zrozumiteľne svoje právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany odporcu neboli vznesené žiadne námietky. Navrhovateľ je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu. Zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať alebo podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Upozornil na ust. čl. I. § 17 Zákona zmenkového a šekového, podľa ktorého, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Z uvedeného podľa navrhovateľa jednoznačne vyplýva, že odporca vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv.

kauzálné námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahu s pôvodným majiteľom zmenky. Za určitých okolností je síce prípustné uplatňovať tzv. kauzálné námietky voči navrhovateľovi, avšak námietka musí byť vznesená zo strany odporcu a predovšetkým odporca v tejto situácii nesie dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Navrhovateľ vo vyjadrení odkázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa ustanovenia

§ 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods.2 O. s. p.. Rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený v zmysle § 211 ods. 2 a § 156 ods. 1 O. s. p. a v zmysle § 156 ods. 3 O. s. p. bolo verejné vyhlásenie rozsudku oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že odporca vystavil blankozmenku, ktorú ako vystaviteľ riadne podpísal. Identifikoval sa pritom ako fyzická osoba, nie ako podnikateľ. Na zmenke je uvedené číslo zmluvy a záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. zmenkovú sumu. Zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkového úroku pri vystavení zmenky vyplnené neboli. Doplnil ich pôvodný majiteľ zmenky. Zmenka bola vystavená ako zmenka na videnie (pri predložení) splatná v sídle pôvodného majiteľa zmenky s tým, že na zmenke bolo určené „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená „bez protestu“. Na rubovej strane zmenky bol uvedený indosament, ktorým bola zmenka prevedená z pôvodného vlastníka zmenky na navrhovateľa v konaní.

Prvostupňový súd zaslal v zmysle Nariadenia odporcovi tlačivo C - tlačivo na odpoveď, ktoré odporca v odbernej lehote na pošte neprevzal a k návrhu navrhovateľa sa v prvostupňovom konaní nevyjadril.

Podľa čl. 7. bod 1. „Nariadenia“, do 30 dní od doručenia odpovede odporcu alebo navrhovateľa v lehotách, ust. v čl. 5 ods. 3, alebo 6 súd alebo tribunál vydá rozsudok, alebo:

- a) v rámci stanovenej lehoty, ktorá nesmie presiahnuť 30 dní si vyžiada od strán ďalšie podrobnosti, týkajúce sa pohľadávky;
- b) vykoná dôkazy v súlade s čl. 9, alebo
- c) predvolá strany na pojednávanie, ktoré sa uskutoční do 30 dní od predvolania

Podľa čl. 7. bod 3. „Nariadenia“, ak sa súdu alebo tribunálu nedoručí odpoveď dotknutej strany v lehote ust. v čl. 5 ods. 3, alebo 6, súd alebo tribunál vydá rozsudok o pohľadávke alebo proti pohľadávke.

Podľa čl. 5. bod 1. „Nariadenia“, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiadajú niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Podľa čl. 19. „Nariadenia“, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. I § 75 zák. č. 190/1950 Sb. zákona zmenkového a šekového (ďalej len ZZŠ) vlastná zmenka obsahuje:

- 1.) označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
- 2.) bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
- 3.) údaj zročnosti;
- 4.) údaj miesta kde sa má platiť;
- 5.) meno toho, komu, alebo na rad koho sa má platiť;
- 6.) dátum a miesto vystavenia zmenky;
- 7.) podpis vystaviteľa

Podľa čl. I § 5 ods. 1 ZZŠ v zmenke zročnej na videnie, alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

Podľa čl. I § 5 ods. 2 ZZŠ úrokovú mieru treba udať v zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

Podľa čl. I § 5 ods. 3 ZZŠ úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený iný deň.

Podľa čl. I § 10 ZZŠ ak nebola zmenka, ktorá bola pri vydaní neúplná vyplnená tak, ako bolo dojednané, nemožno namietat' majiteľovi zmenky že tieto dojednania neboli dodržané, okrem ak majiteľ nadobudol zmenku zlomyseľne, alebo sa pri nadobúdaní zmenky previnil hrubou nedbanlivosťou.

Podľa čl. I § 17 ZZŠ, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi, alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa čl. I § 34 ods. 1 ZZŠ zmenka na videnie je zročná pri predložení. Musí byť predložená na platenie do 1 roku od dáta vystavenia. Vystaviteľ môže túto lehotu skrátiť, alebo určiť lehotu dlhšiu. Indosanti môžu tieto lehoty skrátiť.

Podľa § 4 ods. 6 zák. č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene zákona o obchodnej inšpekcii, v znení účinnom ku dňu vystavenia zmenky (ďalej len Zákon o spotrebiteľských úveroch), v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods. 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov vec správne právne posúdil.

Odporca v odvolaní nenamietal proti skutkovému ani právnomu základu navrhovateľovho nároku. Naopak, sám v odvolaní konštatoval, že predmetné konanie sa týka indosovanej zmenky, ktorá je formálne bezchybná. V odvolaní požiadal, aby súd zamietol návrh navrhovateľa v celej šírke z dôvodu rozporu vystavenia zmenky s dobrými mravmi a zmenku vyhlásil za neplatnú a nevykonateľnú. V čom konkrétne vidí odporca rozpor s dobrými mravmi, bližšie neuviedol. Z textu odvolania sa však dá vyvodiť, že odporca vidí rozpor s dobrými mravmi v súvislosti s tým, že zmenka zabezpečovala nároky veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Odvolací súd v tejto súvislosti opätovne poukazuje na charakter zmenkového záväzku, ktorý je prísne abstraktný. Skutočnosť, že v zmenkovom práve nie je možné vyhodnocovať zmenku v zmysle charakteru pôvodného kauzálného vzťahu potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1ObdoV/31/2010 zo dňa 24. 05. 2012 dostupné na www.supcourt.gov.sk <<http://www.supcourt.gov.sk>>, v ktorom NS SR uviedol, že „zmenkový vzťah má osobitný charakter, ktorého právny základ spočíva v skriptúrnom akte - zmenke a nie v zmluve. Pravdou je, že aj do zmenkových vzťahov vstupujú podnikatelia, ako aj nepodnikatelia, avšak zo samotnej zmenky nie je možné určiť, aký charakter má právny vzťah pri vzniku záväzkového vzťahu“. V tomto zmysle je teda možné konštatovať, že zo samotnej zmenky rovnako nie je možné určiť, či záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi subjektami zmenky súvisí, resp. nesúvisí so spotrebiteľským vzťahom. Zo samotnej zmenky nie je možné určiť ani to, aký charakter, či spotrebiteľský, podnikateľský, občiansky a podobne má právny vzťah pri vzniku záväzkového vzťahu. Preto sa ani okresný súd v konaní nezaoberal právnym vzťahom medzi vystaviteľom zmenky a jej prvým majiteľom a nevyhodnocoval okolnosti vystavenia zmenky z pohľadu dohody o vyplňovacom práve, ktorú vystaviteľ a prvý majiteľ zmenky uzavreli. K uvedeným skutočnostiam by bol okresný súd oprávnený prihliadnuť iba za predpokladu, že by odporca vzniesol voči navrhovateľovi ako poslednému nadobúdateľovi zmenky námietku v zmysle čl. 1 § 17 Zákona zmenkového a šekového a v konaní preukázal, že navrhovateľ nadobudol zmenku vedome na škodu dlžníka. Odporca však ostal v konaní nečinný, preto súd správne rozhodoval o nároku navrhovateľa iba na základe predloženej zmenky, v ktorej je inkorporované právo na zaplatenie zmenkovej sumy a príslušenstva.

Odporca v odvolaní žiadal, aby odvolací súd z úradnej moci zaobstaral listinné dôkazy súvisiace s kauzálnym vzťahom, na základe ktorého bola predložená zmenka vystavená. V zmysle § 129 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd môže obstaráť listinu ako dôkazný prostriedok v konaní za predpokladu, že navrhovaný dôkaz má súvis s prejednávanou vecou a môže ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej. Pôvodná úverová zmluva, na ktorú odporca v odvolaní odkázal, rovnako ako právny vzťah medzi odporcom a prvým majiteľom zmenky nie sú predmetom tohto konania. Preto skutočnosť, že zmluva o úvere nebola predložená v priebehu konania na prvom stupni a ani v odvolacom konaní, nemala žiaden vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odporca v odvolaní navrhol, aby v odvolací súd predložil Európskemu súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku, ktorej znenie presne špecifikoval.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Podľa § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej ZFEU) Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú: a) výkladu zmlúv; b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom a tento súdny orgán usúdi, že rozhodnutie o nej je nevyhnutné pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na Súdny dvor Európskej únie, aby o nej rozhodol.

Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym súdnym orgánom, proti rozhodnutiu ktorého nie je prípustný opravný prostriedok podľa vnútroštátneho práva, je tento súdny orgán povinný obrátiť sa na Súdny dvor Európskej únie.

Súdny dvor v rozsudku zo dňa 6. októbra 1982 vo veci CILFIT, C-283/81 v bodoch 9 a 10 odôvodnenia uviedol, že článok 177 ZEHS (teraz článok 267 ZFEÚ) nepredstavuje ďalší opravný prostriedok pre účastníkov konania pred vnútroštátnym súdom. Nepostačuje teda tvrdenie niektorého z účastníkov konania, že zo sporu vyplýva otázka výkladu práva Spoločenstva na to, aby bol dotknutý súd povinný usúdiť, že ide o otázku položenú v zmysle článku 177. Naproti tomu prináleží vnútroštátnemu súdu obrátiť sa na Súdny dvor prípadne i bez návrhu.

V druhom rade zo vzťahu medzi druhým a tretím odsekom článku 177 vyplýva, že súdy, na ktoré sa vzťahuje tretí odsek, majú rovnakú právomoc posúdenia ako všetky ostatné vnútroštátne súdy vo veci zistenia, či rozhodnutie o otázke práva Spoločenstva je potrebné na vydanie ich rozhodnutia. Tieto súdy teda nie sú povinné postúpiť im položenú otázku výkladu práva Spoločenstva, ak otázka nie je relevantná, to znamená v prípadoch, keď odpoveď na túto otázku, nech by bola akákoľvek, nemôže mať nijaký vplyv na vyriešenie sporu.

Súdny dvor môže v rámci výkonu právomoci výkladu práva Únie, ktorá mu je zverená v článku 267 ZFEÚ vykladať všeobecné kritériá používané normotvorcom Únie na účely definovania pojmu nekalá podmienka. V rámci konania podľa článku 267 ZFEÚ Súdny dvor nie je oprávnený uplatniť právne predpisy Únie na konkrétny prípad, ale môže sa iba vyjadriť k výkladu Zmluvy a aktov prijatých inštitúciami Únie (uznesenie Súdneho dvora zo dňa 16. novembra 2010, C-76/10, bod 60 a 79).

Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného dospel k záveru, že otázka v znení ako ju navrhuje odporca, nie je pre rozhodnutie vo veci samej relevantná a nemá vplyv na vyriešenie sporu. Slovenská právna úprava zmenkového práva je kompaktná a za podmienok upravených v čl. I § 17 Zákona zmenkového a šekového umožňuje súdu preskúmať kauzu právneho vzťahu a vyhodnotiť jej dopad na povinnosť vystaviteľa zmenky zaplatiť zmenkovú sumu aj v prípade indosovanej zmenky. Pokiaľ zo znenia otázky vyplýva zmysel, že by v prípade, ak kauzálny vzťah má spotrebiteľský charakter, mal súd postupovať odlišne ako pri iných druhoch kauzálnych vzťahov, potom je nutné upozorniť, že zmenka je abstraktným právnym úkonom, oddeleným od dôvodov kauzy, pre ktoré je vystavená. V danom prípade odvolací súd dospel k záveru, že polozenie prejudiciálnej otázky Európskemu súdnemu dvoru v znení, ako ju odporca v odvolaní navrhol, by nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci samej, preto návrhu navrhovateľa nevyhovelo.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že odporca vystavil zmenku, z ktorej mu vznikla povinnosť uhradiť majiteľovi zmenky, ktorú navrhovateľ riadne predložil, zmenkovú sumu. Odporca v konaní nepreukázal, že by zmenkovú sumu navrhovateľovi zaplatil, preto je povinný túto uhradiť aj s príslušenstvom tak, ako sa k tomu zaviazal pri vystavení zmenky. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý je vo výroku vecne správny podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodoval odvolací súd podľa čl. 16 Nariadenia v nadväznosti na čl. 19 Nariadenia a na ust. § 224 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní úspešný a vo vyjadrení k odvolaniu si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 59,49 Eur bez DPH. Pri vyhodnotení, či trovy právneho zastúpenia boli v odvolacom konaní navrhovateľom vynaložené účelne, vychádzal odvolací súd z aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorý v odôvodnení svojich rozhodnutí 6 M Cdo/5/2013 zo dňa 19.03.2014 a 6 M Cdo/9/2013 zo dňa 20.06.2014 uviedol, že trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v SR, nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde.

Ako odvolací súd zistil, podania navrhovateľa v prejednávanej veci majú charakter formulárových podaní, ktoré sa v jednotlivých konaniach vedených na súdoch v Slovenskej republike riešia individualizáciou odporcu a výšky uplatňovanej pohľadávky, avšak čo do obsahu vyjadrení ostávajú totožné. Úkony právneho zástupcu tak neobsahujú špecifický individuálny vklad poskytovateľa právnej služby a ostávajú vo forme čisto administratívnej záležitosti. Ako je uvedené aj v cit. rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR, v konaniach v ktorých účastník podáva všeobecne formulované (formulárové) vyjadrenia sú súdy povinné konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo, čím nie je účastníkovi odňatá možnosť zvoliť si v konaní právneho zástupcu. Rozhodnutie o neúčelnosti trov konania sa týka posúdenia skutočnosti, či účelom vykonaných úkonov právnej služby bolo nadobudnutie práva na zaplatenie odmeny za právne zastúpenie alebo účelom bolo primárne poskytnutie právnej služby zastúpenému účastníkovi, ktorý by bez využitia týchto služieb v konaní nebol úspešný. V prípade tzv. hromadných vecí (konaní v skutkovo a právne totožných právnych sporoch) sa účelným javí poskytnutie právnej služby v tých prípadoch, kedy je vyjadrenie vypracované právny zástupcom účastníka individualizované, osobitne reaguje na špecifiká prebiehajúceho konania a obsahuje nové skutočnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. V prejednávanej veci bolo podanie právneho zástupcu navrhovateľa v odvolacom konaní jedným zo všeobecných formulárových vyjadrení, preto ho nie je možné označiť za individualizované. Z týchto dôvodov odvolací súd navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.